

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1964 r.

w sprawie przeniesienia niektórych źródeł przychodów z czwartej do drugiej grupy źródeł przychodów.

Na podstawie art. 8 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje.

§ 1. 1. Przenosi się z czwartej do drugiej grupy źródeł przychodów:

- 1) usługowe zakłady rzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności bądź rolnictwa, zatrudniające oprócz właściciela dwóch członków rodziny oraz dwóch pracowników najemnych i nie utrzymujące poza obrębem zakładu odrębnych miejsc sprzedaży; nie dotyczy to zakładów rzemieślniczych wykonujących rodzaje rzemiosł wymienione w art. 8 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156). Uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy;
- 2) usługowe zakłady wykonujące świadczenia w zakresie naprawy i konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, prania bielizny oraz mycia i czyszczenia pojazdów mechanicznych — zatrudniające oprócz właściciela nie więcej niż dwóch członków rodziny oraz jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o usługowe zakłady wykonujące usługi dla ludności bądź rolnictwa — zatrudniające oprócz właściciela nie więcej niż dwóch członków rodziny oraz

dwóch pracowników najemnych. Przepis art. 8 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym dotyczący zakładów stanowiących własność więcej niż jednej osoby stosuje się odpowiednio.

2. Za usługowe zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności i rolnictwa w rozumieniu ust. 1 uważa się zakłady, w których łączny obrót osiągnięty z wykonywania tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

§ 2. Zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladników wykształconych w tym zakładzie uczniów w liczbie do dwóch — przy zaliczaniu do drugiej grupy źródeł przychodów — traktuje się jako uczniów przez okres pierwszych 24 miesięcy po złożeniu przez nich egzaminu czeladniczego, jeżeli w dniu zawarcia umowy o naukę byli oni młodocianymi. Warunek, aby uczniowie ci byli młodocianymi w dniu zawarcia umowy o naukę, nie dotyczy usługowych zakładów rzemieślniczych wykonujących świadczenia usług dla ludności i rolnictwa (§ 1 ust. 2).

§ 3. Ulgi określone w § 1 i § 2 przysługują zakładom usługowym działającym w ramach posiadanych uprawnień przemysłowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1965.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym.

Na podstawie art. 3, 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166), art. 3 i 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 kwietnia 1962 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym (Dz. U. z 1962 r. Nr 25, poz. 114 i z 1963 r. Nr 51, poz. 286) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Podatki obrotowy, dochodowy i wyrównawczy od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z dostaw wyrobów własnej produkcji oraz ze świadczenia usług na eksport, dokonywanych za pośrednictwem Przedsiębiorstwa Handlowo-Technicznego Rzemieślniczej Spółdzielczości Zaopatrzenia i Zbytu w Warszawie lub za pośrednictwem Centrali Zaopatrzenia i Zbytu Przemysłu Prywatnego w Warszawie, zwanych dalej „przedsiębiorstwami zaopatrzenia i zbytu”, jeżeli świadczenia eksportowe dotyczą umów na eksport, zawartych z tymi przedsiębiorstwami przez Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego Rzemiosła i Przemysłu Prywatnego „Prodimex” sp. z o. o. w Warszawie lub inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego, wskazane przez Ministra Handlu Zagranicznego,

pobiera się — na wniosek podatnika — w formie ryczałtu pod warunkiem:

a) posiadania zezwolenia, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywaną działalność gospodarczą nie jest wymagane zezwolenie — posiadania karty rzemieślniczej lub potwierdzenia zgłoszenia przemysłu, i wykonywania działalności gospodarczej w ramach posiadanego uprawnienia (zezwolenia, karty rzemieślniczej lub potwierdzenia zgłoszenia przemysłu),

b) co do podatników obowiązanych do prowadzenia ksiąg lub ewidencji rachunków na zakupione materiały — także pod warunkiem rzetelnego prowadzenia ksiąg lub ewidencji oraz dokumentacji rachunkowej zgodnie z art. 103 i 104 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60).";

2) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki ryczałtu wynoszą:

A) dostawy (wyłącznie świadczenia rzeczy)

Przy podstawie opodatkowania (§ 3) zł		Rodzaj dostawy			
		A	B	C	D
		stawki w % od podstawy opodatkowania			
	do 200.000	4,2	6,0	7,0	8,0
od nadwyżki ponad	200.000 do 400.000	4,6	7,4	9,5	12,0
"	" " 400.000 do 600.000	5,0	8,3	10,5	14,0
"	" " 600.000 do 800.000	5,2	10,0	12,5	15,0
"	" " 800.000 do 1.000.000	5,4	11,0	14,5	18,0
"	" " 1.000.000 do 2.000.000	6,2	14,5	19,0	23,0
"	" " 2.000.000 do 3.000.000	6,6	15,2	19,0	23,0
"	" " 3.000.000	7,0	16,0	19,0	23,0

B) usługi (także świadczenia rzeczy połączone ze świadczeniami usług)

Przy podstawie opodatkowania (§ 3) zł		Rodzaj usługi	
		E	F
		stawki w % od podstawy opodatkowania	
	do 100.000	10	11
od nadwyżki ponad	100.000 do 200.000	14	16
"	" " 200.000 do 300.000	16	18
"	" " 300.000 do 400.000	18	20
"	" " 400.000 do 500.000	20	23
"	" " 500.000 do 600.000	22	26
"	" " 600.000 do 700.000	26	30
"	" " 700.000 do 800.000	30	34
"	" " 800.000	34	40

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli podatnik wykonuje świadczenia podlegające różnym stawkom ryczałtu (ust. 2—7), do

obrotów z poszczególnych świadczeń stosuje się właściwe dla nich stawki, odpowiadające sumie obrotów ze wszystkich świadczeń dokonanych

przez podatnika od początku roku. Jeżeli jednak podatnik obok dostaw wykonuje również usługi, obroty z usług podlegają opodatkowaniu według stawek właściwych dla poszczególnych rodzajów usług, odpowiadających sumie obrotów z usług zwiększonych o 70% obrotów z dostaw.”;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Podatnicy, którym przyznano ryczałt na podstawie § 1, nie zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg na podstawie § 6, obowiązani są objąć księgami całą działalność gospodarczą, w tym także opodatkowaną ryczałtem przyznanym na podstawie § 1. U tych podatników przy ustalaniu podstaw opodatkowania od przychodów osiągniętych ze świadczeń wykonanych na rynek krajowy, z ogólnego obrotu potrąca się obroty z dostaw i usług na eksport, a przy ustalaniu wysokości dochodu z danego przedsiębiorstwa przyjmuje się do opodatkowania taką część dochodu, jaka przypada proporcjonalnie według wielkości obrotów na obrót osiągnięty ze świadczeń wykonanych na rynek krajowy.”;

4) użyte w rozporządzeniu:

a) w § 1 ust. 3 i 7 wyrazy «Centrali „Prodimex”»,

- b) w § 1 ust. 4 wyrazy «Centralę „Prodimex»,
 c) w § 3 ust. 2 wyrazy «Centralę „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego),
 d) w § 3 ust. 2 i 3, w § 5 ust. 1 i 2 wyrazy «Centrala „Prodimex (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego)»,
 e) w § 13 wyrazy «Centralę „Prodimex” lub inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego»,
 f) w § 17 wyrazy «Centrali „Prodimex” (innemu przedsiębiorstwu handlu zagranicznego),
 — zastępuje się wyrazami „przedsiębiorstwo zaopatrzenia i zbytu” w odpowiednim przypadku;
 5) w § 19:
 a) wyrazy „pkt 1—3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r.” zastępuje się wyrazami „pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r.”,
 b) wyrazy „(Dz. U. Nr 45, poz. 224)” zastępuje się wyrazami „(Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 224, z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3. art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1963 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. Nr 1, poz. 8) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) farbowania i odświeżania obuwia, galanterii skórzaney i skórek futerkowych, naprawy obuwia gumowego, ulicznego czyszczenia obuwia, prasowania, naprawiania (cerowania) odzieży, bielizny, chodników, peleryn deszczowych i worków, obciążania guzików, pasków do sukien i klamer, okrętki, mereżki, haftu, robót ręcznych, dekatyzowania, plisowania, podnoszenia oczek, kantorów przyjęć bielizny do prania, prania bielizny, prężenia firanek, magli (elektrycznych i ręcznych), czyszczenia pierza, przepisywania na maszynie, stenografowania, napełniania długopisów, przeprowadzania dezynfekcji, odkażania telefonów, karuzeli, fotoplastikonów, siłomierzy, strzelnic, wag osobowych i wozowych, szatni dzierżawionych w lokalach publicznych, parkingów samochodowych, mycia i czyszczenia pojazdów mechanicznych, przechowalni sprzętu sportowego, wypożyczalni artykułów gospodarstwa domowego, wypoży-

czalni odzieży, wypożyczalni i przechowalni rowerów, ostrzenia noży, czyszczenia okien oraz czyszczenia dołów kloacalnych”;

2) w § 2:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zatrudniają (nie licząc małżonka) przy wykonywaniu:

a) świadczeń w zakresie przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu — nie więcej niż cztery osoby,

b) świadczeń w zakresie zakładów gastronomicznych — nie więcej niż cztery osoby, a w okresie sezonu — nie więcej niż po cztery osoby na dwie zmiany; nie pozbawia prawa korzystania z ryczałtu zatrudnienie w tych zakładach w okresie sezonu w porze obiadowej pracowników z obu zmian, jednak równocześnie w ilości nie większej niż sześć osób,

c) świadczeń w zakresie transportu towarowego konnego — nie więcej niż dwie osoby,

d) świadczeń w zakresie młynów i wiatraków — nie więcej niż jednego pracownika i jednego członka rodziny,

e) pozostałych świadczeń wymienionych w § 1 — nie więcej niż jednego pracownika najemnego bądź jednego członka rodziny;

2) osiągnęli w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót w stosunku rocznym, a w roku podatkowym — obrót nie przekraczający przy wykonywaniu świadczeń w zakresie:

a) przemysłu materiałów budowlanych, przemy-